

Zespół redakcyjny:

Samorządowe Przedszkole nr 41
w Krakowie Nr 2/2018/2019

Opieka merytoryczna: Dyrektor mgr Małgorzata Opryszek
Redaktor naczelny: mgr Karolina Turek
Kącik logopedyczny: mgr Agnieszka Werschner

*W Święta Bożego Narodzenia
nasz dom, niech będzie przystanią,
do której bezpiecznie dobijają wszyscy
po burzliwych rejsach na morzu codzienności,
aby prawdziwie spotkać się
i wspaniale pobyc razem.*

PRZYGOTOWANIA SĄ WAŻNE

Przedświąteczna lekcja

Święta Bożego Narodzenia tuż, tuż... i na samą myśl uśmiejemy się do swoich myśli, **bo czas przedświąteczny ma w sobie jedyną w swoim rodzaju magię**. Kuchnia staje się wówczas miejscem radosnym i chętnie odwiedzanym przez domowników, zapach potraw i wypieków pięknie wypełnia cały dom, a choinkowe światelka tworzą niepowtarzalny nastrój.

...Jednak czasem gotujący się barszcz wrze za mocno i „ucieka” z garnka – tak można porównać przedświąteczną atmosferę panującą w wielu domach: gorąca, wrze i czasem nawet wymyka się spod kontroli. Nie ma się co dziwić, jesteśmy zapracowani, wciąż się spieszymy, a na świąteczne przygotowania mamy zawsze zbyt mało czasu...

A taki gotujący się barszcz możemy przecież przykryć pokrywką, zmniejszyć płomień na kuchence i już nam to co najlepsze z garnka nie ucieknie.

Tak wiele zależy od nas samych. W okresie przedświątecznym stoją przed nami do wykonania dwa zadania: przygotować Święta zgodnie z tradycją, zadumą i wspomnieniami z dzieciństwa. Drugie zadanie, o wiele ważniejsze: pamiętać, że **obserwują nas nasze dzieci i uczą się podczas tej najważniejszej lekcji z życia**.

Dzieci w szkołach zdobywają wiedzę z książek, nabywają wiadomości niezbędne im do dalszych szczebli kształcenia się. Jednak jest jeszcze wiedza, której młodzi ludzie nie wyniosą ze szkoły: jak postępować w dorosłym życiu, **w jaki sposób zorganizować czas i podzielić go sprawiedliwie, aby nic nie zaniedbać i aby nikt nie został zaniedbany**. Nasze dzieci na nas patrzą i uczą się przeżywać ważne chwile tak, jak my to robimy. Po latach, tę cenną wiedzę przełożą swoim dzieciom.

Potraktujmy czas przygotowań jak **przedświąteczną lekcję**, na której to my, dorośli - jesteśmy nauczycielami. Dzieci przeżywają te chwile na swój szczególny sposób: dla nich to oczekiwanie na pierwszą gwiazdkę, okazja do odkrywania nowych zapachów i smaków, oraz, a może przede wszystkim **czas, w którym chcą Ci pomóc**.

Traktujmy wieczory przy choince jak wartościowe spotkania, podczas których razem z dziećmi usiądziemy, by spojrzeć na to, co jest teraz, porozmawiać o najbliższej przyszłości i o tym, że zawsze będziemy razem. Wyłączmy na tę chwilę telewizor. Bądźmy tylko MY.

Zanim wszyscy usiądą do wspólnego stołu, Rodzice zdają „egzamin” z wzajemnego szacunku do siebie i do wydarzenia, do którego przygotowują cały dom, **to szalenie trudny sprawdzian z OPANOWANIA i zachowania DYSTANSU do wielu niezafatwionych spraw i niezrealizowanych, a narastających obowiązków.** To jest moment, w którym rozliczamy siebie z obecności, na którą cierpliwie czekało dziecko i odliczało dni, słysząc codziennie od mamy i taty, takie SŁOWA:

„w czasie Świąt będziemy mieli dla siebie więcej czasu...”

Zaczarowane, WYCZEKIWANE słowa: „więcej czasu”, „poczytamy”, „pobawimy się,” „pójdziemy na sanki”... „będziemy razem”... **nie możemy zawieść, bo inaczej – nie zdamy!**

A więc... DO DZIEŁA!

Zatrzymajmy się i zachwycmy: za oknem świat błyszczy się i zaprasza do spacerów mimo mrozu, na niebie gwiazdy czuwają nad tą jedyną najjaśniejszą, dzieci radosne wokół choinki, wypatrują najpiękniejszej bombki i przeglądając się w jej odbiciu, traktują dom jak najważniejszy ląd na Ziemi. Podekscytowane przygotowaniami, szczęśliwe, otoczone magią Świąt.

Posłuchajmy: niemal słysząc muzykę dobrych aniołów. A może to dzieci grają na dzwonkach, nucą kolędy, śpiewają pastorałki?

Poczujmy: w kuchni ciepło, pachnąco, przedświątecznie. Po mieszkaniu rozchodzi się zapach świerku zmieszany z zapachem pieczonego ciasta. Wstaw do wazonu parę gałązek

Gotujmy razem! Połączmy przyjemność z bycia ze sobą, z pyszną zabawą w kuchni. Do świątecznego pieroga włóżmy migdał i ogłośmy najbliższemu, że kto na niego trafi w wigilijną kolację, temu szczęście towarzyszyć będzie przez cały rok. Gdy ciasteczka przybiorą fantazyjne kształty, domownicy udekorują babeczki, a pieroga ulepi każdy, kto wejdzie do kuchni – poczujecie, jak bardzo **jesteście sobie bliscy.**

Zwolnijmy. Posłuchajmy, jak skrzypi śnieg, gdy stawiamy pospiesznie kroki. Jak dobrze znaną drogę do pracy, pokryła biała puchata kołderka. Nacieszmy oczy widokiem ustrojonych i oświetlonych choinek, które dostojnie zaglądają przez okna domów. Mijamy je przecież codziennie, a dzisiaj dodają niezwykłego uroku całej ulicy.

Znajdźmy czas na wspólny spacer do żłóbka, na zadumę i ciszę, której tak wszyscy potrzebujemy. Porozmawiajmy o tym, zapytajmy naszą pociechę, jakie zna i jak rozumie zwyczaje związane ze Świątami, poświęćmy te chwile na tematy, które są nowe, budzą ciekawość, rodzą pytania.

Niech dziecko poczuje się słuchane, a w ten sposób ważne.

Pomagajmy sobie nawzajem i bądźmy dla siebie życzliwi - wówczas zdążymy z realizacją wszystkich planów, które sobie postawiliśmy. Poczujmy się w ten świąteczny czas naprawdę wyjątkowo. **I podarujemy** naszemu dziecku jeszcze jeden najpiękniejszy i najwspanialszy prezent, tym razem już od siebie: **codzienną porcję przytulania!**

*Wiemy o aniołach, które w noc wigilijną przybywają z nieba
na płatkach śniegu, w piórach ptaków,
z wiatrem spadają na ziemię.*

*Rozbiegają się po domach, skrywają w igiełkach choinek,
wskakują ludziom do serc i nucą im cichą kolędę.*

*Zadumanym aniołom dobrze jest u ludzi
bądźmy więc i dobrzy nawzajem dla siebie.*

Nie płoszmy ich, ugośćmy. By im było tak dobrze jak w niebie.

10 prośb Twojego dziecka w te Święta:

Postuchaj, o co proszę Cię w te Święta dziesięć razy mocniej...

1. Proszę Cię o małą ściereczkę. **Chcę uczestniczyć** w porządkach w naszym domu.
2. Pozwól mi usiąść przy kuchennym stole. **Chcę czuć** zapachy, **dotykać** przypraw, **nazywać** je i **poznawać** ich smaki.
3. Ubierz mnie w fartuszek, pozwól mi się pobrudzić, rozsypać mąkę. **Uwielbiam patrzeć na Ciebie**, gdy się krzątasz i pieczesz. Kuchnia nabiera wtedy blasku.
4. Z przedszkola odbierz mnie wcześniej, do domu wróćmy naokoło. Nie spiesz się. **Pooglądajmy wspólnie** choinki w oknach domów na naszym osiedlu. Prawda, że serce bije mocniej?
5. **Razem nakryjmy** stół. Czuję się dumny, gdy mogę te same czynności wykonywać tak blisko Ciebie.
6. Odłóż dzisiaj telefon. A jeśli zadzwonią z pracy – załatw to szybko. I powiedz, że dzisiaj to Ty nie masz dla nich czasu. Bo przygotowujesz Święta razem ze swoim dzieckiem. **A to jest ważne dla Ciebie. I dla mnie też.**
7. Popatrzmy razem w niebo. **Poczekajmy** na pierwszą gwiazdkę. W ten sposób uczę się, że nie wszystko „przychodzi” natychmiast.
8. **Poczytaj** mi przed snem,
9. Popatrzmy razem, jak rośnie ciasto. Ze wszystkich przepisów świata, znam jeden, według którego udają się każde Święta: garść czasu, szczypta życzliwości, piątka uśmiechu i wieczór spędzony **w Twoich ramionach**. Tak niewiele, a cieszy ogromnie!
10. W taki sposób **chcę** uczyć się życia od Ciebie.

KĄCIK MĄDREJ GŁÓWKI

Strona dla maluszka

Czy wiesz, kto to jest? Opowiedz mamusi, co bałwanek ma na głowie, z czego zrobiony jest jego nosek i co trzyma w rączce. Policz razem z tatą, ile guziczków ma bałwanek na brzuszku. Wszyscy razem pokolorujcie bałwanka!

STRONA DLA STARSZAKA

*Policz, ile jest bombek i ile jest gwiazdek na choince, wskaż małe i duże bombki.
Pokoloruj obrazek według swojego pomysłu. **Do dzieła!***

STRONA DLA DUŻYCH I MAŁYCH ARTYSTÓW!
POMALUJ FARBAMI RENIFERA. DORUSUJ GWIAZDKI.

KĄCIK LOGOPEDYCZNY

Co hamuje rozwój mowy dziecka?

1. Smoczek po 1. roku życia

W pierwszych miesiącach życia dziecka odruch ssania jest niezbędny do życia i prawidłowego rozwoju małego człowieka. Jednak odruch ten stopniowo zanika około 6 miesiąca życia, wypierany przez potrzebę gryzienia i żucia. Pojawiają się zęby, zmienia się sposób oddychania i połykania. Dlatego odruchu ssania nie należy sztucznie podtrzymywać.

Konsekwencje przetrzymania smoczka po 1 roku życia:

- NIEPRAWIDŁOWY SPOSÓB UŁOŻENIA JĘZYKA W JAMIE USTNEJ PODCZAS POŁYKANIA I SPOCZYNKU.

Prawidłowo język „opiera się” o górne zęby. Blokowanie języka przez smoczek spowoduje brak pionizacji języka, w konsekwencji brak prawidłowego miejsca spoczynku, tzw. infantylne połykanie, trudności artykulacyjne.

Głoski, których podczas artykulacji język znajduje się za górnymi zębami: L, N, T, D, SZ, RZ, CZ, DŻ, R.

- WADY PODNIEBIENIA I ZGRYZU, W TYM ZGRYZ OTWARTY.

Jest to wada, w której dochodzi do zniekształcenia budowy kości szczęki, ponieważ zęby, które naturalnie mają miejsce w jamie ustnej, są blokowane mechanicznie, przez smoczek. Zęby, jako naturalny „bloker” języka, nie nachodzą na siebie, powstaje szpara, przez którą język się wysuwa.

Głoski, z którymi dziecko będzie miało problemy (język będzie się wysuwał przez zęby): Ś, Ż, Ć, DŻ, S, Z, C, DZ, SZ, RZ, CZ, DŻ, L, N, T, D,.

Zgryz otwarty. Źródło: www.ortodonta.info

2. „TRZY T” czyli tablet, telefon, telewizja

Pierwsze 3 lata życia dziecka stanowią najintensywniejszy okres rozwoju mózgu człowieka. Do tego rozwoju

niezbędne jest wielozmysłowe poznawanie otaczającego świata. Dziecko musi **poczuć, doświadczyć, dotknąć, zobaczyć i usłyszeć**, aby struktury neuronalne jego mózgu mogły się prawidłowo rozwijać.

„TRZY T” natomiast oferują:

Źródło: www.metrointernet.pl

- płaski obraz,
- zbyt szybko zmieniającą się grafikę, aby oko dziecka mogło ją zarejestrować a mózg przetworzyć,
- sztuczny, zmodyfikowany głos,
- brak kontaktu wzrokowego,
- brak ruchu,
- całkowitą bierność.

Czyli wszystko to, przed czym dziecko należy uchronić.

Mózg człowieka ewoluował przez dziesiątki tysięcy lat. Doskonalenie chodzenia, komunikowania się, stworzenie pisma, nauka mierzenia czasu to wszystko, z czym ludność musiała się zmagać. Telewizję mamy rozpowszechnioną w Polsce od 40 lat. Smartfony około 8 lat. Nasze mózgi NIE DOJRZAŁY DO SKOKU EWOLUCYJNEGO.

Cieężko jest mówić o całkowitym wyeliminowaniu telewizji z domu. Dlatego psycholodzy określili ile czasu dziecko może oglądać bajki, programy. Oczywiście zawsze w obecności dorosłego, który odpowiednio skomentuje wydarzenia dziejące się na ekranie.

- 3 - 4 latek może obejrzeć 10 – 15 minutową bajkę, w której głównymi bohaterami są zwierzęta.
- 5 – 7 latek może obejrzeć maksymalnie 30 minutowy program, najlepiej z propozycjami zabaw, z piosenkami, aktywnościami ruchowymi.
- 7 – 9 latek przed telewizorem może spędzić około 50 minut, najlepiej oglądając programy edukacyjne.
- powyżej 10 roku życia dziecko może oglądać programy telewizyjne około godziny.

**UWGA! CZAS PRZED MULTIMEDIAMI JEST LICZONY
NA TYDZIEŃ!**

A Twoje dziecko ile czasu spędza przed telewizorem?

